

Galacjan

Pozdrowienie

¹ Ja, Paweł, nie zostałem powołany na apostoła przez ludzi, lecz przez samego Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który wskrzesił Go z martwych. ² Dlatego razem z wierzącymi, którzy są ze mną, piszę do kościołów w Galicji. ³ Niech Bóg, nasz Ojciec, i Pan, Jezus Chrystus, obdarzają was swoją łaską i pokojem!

⁴ Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy, aby wyrwać nas z tego złego świata. A dokonał tego zgodnie z planem Boga, naszego Ojca, ⁵ któremu należy się wieczna chwała. Amen!

Nie ma innej dobrej nowiny

⁶ Jestem zdumiony tym, że tak szybko odchodzicie od Boga, który w swojej łasce powołał was do życia w Chrystusie, i że szukacie innej dobrej nowiny. Ale innej dobrej nowiny nie ma! ⁷ Są tylko ludzie, którzy oszukują was i chcą zmienić treść nowiny o Chrystusie.

⁸ Gdyby jednak ktoś—nawet jakiś wierzący z naszego grona albo anioł z nieba!—przedstawił wam dobrą nowinę inną od tej, którą od nas usłyszeliście, niech będzie przeklęty! ⁹ Jeszcze raz to powtórzę: Jeśli ktokolwiek głosiłby wam dobrą nowinę inną od tej, którą już przyjęliście, niech będzie przeklęty!

¹⁰ Jak myślicie? Czy mówiąc to chcę zdobyć przychylność ludzi, czy Boga? Czy chcę w ten sposób zadowolić jakiegoś człowieka? Jeśli taki byłby mój cel, nie byłbym dobrym sługą Chrystusa.

Paweł powołany przez Boga

¹¹ Przyjaciele, zapewniam was, że głoszona przeze mnie dobra nowina nie została wymyślona przez ludzi. ¹² Nie przekazał mi jej żaden człowiek ani od nikogo się jej nie nauczyłem. Objawił mi ją osobiście sam Jezus Chrystus!

¹³ Wiecie zapewne, że kiedyś, jako wyznawca judaizmu, bezlitośnie prześladowałem kościół Boży i próbowałem go zniszczyć. ¹⁴ Byłem chyba najgorliwszy ze wszystkich ludzi w kraju—stałem się wręcz fanatykiem tradycji naszych przodków. ¹⁵ Bóg jednak wybrał mnie jeszcze przed moim urodzeniem i przyciągnął mnie do siebie swoją łaską. ¹⁶ Uczynił to, aby przeze mnie objawić światu swojego Syna i abym przekazał poganom dobrą nowinę o Jezusie.

Gdy poznałem Jezusa, nikogo nie pytałem, co mam robić. ¹⁷ Nie poszedłem nawet do Jerozolimy—do tych, którzy zostali apostołami wcześniej ode mnie. Skierowałem się wówczas do Arabii, a potem wróciłem do Damaszku. ¹⁸ Dopiero po trzech latach udałem się do Jerozolimy, aby odwiedzić Piotra. Spędziłem z nim jednak tylko piętnaście dni. ¹⁹ Spośród innych apostołów nie spotkałem wówczas nikogo oprócz Jakuba, brata naszego Pana. ²⁰ A Bóg mi

świadkiem, że mówiąc to, nie kłamię. ²¹ Zaraz po tym skierowałem się w okolice Syrii i Cylicji, ²² tak że wierzący z kościołów Chrystusa w Judei nie wiedzieli nawet, jak wyglądam. ²³ Słyszeli jedynie wieści o tym, że ich dawny prześladowca głosi teraz wiarę, którą przedtem zwalczał. ²⁴ I z mojego powodu wielbili Boga.

2

Paweł uznany przez apostołów

¹ Dopiero po czternastu latach powtórnie udałem się do Jerozolimy, tym razem z Barnabą. Zabraliśmy też ze sobą Tytusa. ² Poszedłem tam ze względu na wyraźny nakaz Boga. Będąc na miejscu, przedstawiłem tamtejszym wierzącym dobrą nowinę, którą głoszę poganom. Wcześniej jednak spotkałem się z ich przywódcami, nie chciałem bowiem, aby moja wcześniejsza lub obecna praca poszła na marne. ³ Ostatecznie uznano, że Tytus, który przybył ze mną, nie musi poddawać się obrzędowi obrzezania, chociaż był z pochodzenia poganinem.

Kontrowersje dotyczące żydowskich nakazów

⁴ Kwestia ta w ogóle nie zostałaby poruszona, gdyby nie kilku ludzi, którzy podszyli się pod wierzących. Wślizgnęli się oni na nasze spotkanie, aby zobaczyć, jak korzystamy z wolności, którą otrzymaliśmy od Jezusa Chrystusa. Chcieli bowiem nakłonić nas do przestrzegania nakazów judaizmu. ⁵ W niczym jednak nie

ustąpiliśmy im. Chcieliśmy bowiem zachować dla was prawdę dobrej nowiny.

⁶ Wspomniani wcześniej przywódcy z Jerozolimy nie nałożyli na nas żadnych dodatkowych obowiązków. A trzeba dodać, że cieszą się oni ogromnym autorytetem. Jednak dla mnie pozycja człowieka ani jego przeszłość nie jest istotna—Bóg przecież traktuje wszystkich ludzi jednakowo.

⁷ Nie nałożono więc na nas dodatkowych ciężarów, a wręcz przeciwnie! Przywódcy ci stwierdzili, że podobnie jak Piotrowi powierzono głoszenie dobrej nowiny wśród Żydów, tak mi powierzono głoszenie jej wśród pogan. ⁸ A sprawcą tego wszystkiego jest Bóg, który najpierw posłał Piotra—do Żydów, a potem mnie—do pogan. ⁹ Tak więc Jakub, Piotr i Jan, uważani za filary kościoła, potwierdzili, że Bóg zlecił mi tę szczególną misję. Dlatego podali mi i Barnabie dłoń na znak jedności. Odtąd my nadal mieliśmy głosić dobrą nowinę wśród pogan, a oni—wśród Żydów. ¹⁰ Przypomnieli nam jedynie o potrzebie pomocy biednym, starałem się więc pamiętać o tym w mojej służbie.

Paweł przeciwstawia się Piotrowi

¹¹ Gdy jednak Piotr odwiedził pewnego dnia Antiochię, otwarcie mu się sprzeciwiłem, ponieważ na to zasłużył. ¹² Spożywał bowiem posiłek razem z wierzącymi pochodzenia pogańskiego, ale gdy nagle przybyli żydowscy wierzący, przysłani przez Jakuba, Piotr przerwał posiłek i odsunął się od nich. Bał się bowiem,

że żydowscy wierzący zobaczą, że—jedząc z poganami—łamie Prawo Mojżesza. Przybysze uważali je bowiem za wiążące. ¹³ Widząc to, inni wierzący Żydzi, zastani przy tym posiłku, zaczęli naśladować obłudę Piotra, tak że w końcu dał się w to wciągnąć nawet Barnaba.

¹⁴ Stwierdziwszy, że nie postępują zgodnie z prawdą dobrej nowiny, powiedziałem Piotrowi przy wszystkich: „Jesteś Żydem, ale będąc wśród pogan nie przestrzegasz żydowskich praw. Jak więc możesz narzucać je poganom? ¹⁵ Od urodzenia jesteśmy Żydami, a nie poganami, którzy nie przestrzegają Prawa Mojżesza. ¹⁶ Wiemy jednak, że Bóg uniewinnia nie tych, którzy przestrzegają Prawa, ale tych, którzy wierzą Jezusowi Chrystusowi. Dlatego uwierzyliśmy Mu, pragnąc zostać uniewinnieni przez Boga. Nie mogliśmy bowiem osiągnąć tego dzięki przestrzeganiu Prawa. Na tej podstawie bowiem nikt nigdy nie zostanie uniewinniony ze swoich grzechów.

¹⁷ Dlatego właśnie zabiegaliśmy o uniewinnienie dzięki Chrystusowi. W ten sposób przyznaliśmy, że my również jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy ratunku. Czy to jednak znaczy, że Chrystus nakłonił nas do grzechu? Absolutnie nie! ¹⁸ To ja sam czynię siebie przestępcą, na nowo stawiając coś, co wcześniej zburzyłem. ¹⁹ Ale to właśnie dzięki Prawu przestałem istnieć dla Prawa, a żyję dla Boga. Razem z Chrystusem zostałem bowiem przybity do krzyża. ²⁰ Sam nie kieruję już swoim życiem, lecz Chrystus

żyje we mnie i prowadzi mnie. Teraz żyję bowiem wierząc Synowi Bożemu, który ukochał mnie i oddał za mnie życie. ²¹ I nigdy nie zrezygnuję z łaski Boga! Jeśli ktoś twierdzi, że dzięki przestrzeganiu Prawa można zostać uniewinnionym przez Boga, to w takim razie po co umarł Chrystus?”.

3

Wiara albo Prawo Mojżesza

¹ Niemądrzy Galacjanie! Kto wam tak namieszał w głowach? Przecież dokładnie opowiedziałem wam o znaczeniu śmierci Jezusa Chrystusa! ² Pozwólcie, że zadam wam tylko jedno pytanie: Czy Ducha Świętego otrzymaliście dlatego, że przestrzegaliście Prawa Mojżesza, czy dlatego, że uwierzyliście Jezusowi? ³ Chyba straciliście rozum! Rozpoczęliście życie z Bogiem dzięki Duchowi, a chcecie je doskonalić o własnych siłach? ⁴ Czy na próżno tyle wycierpieliście? Chyba rzeczywiście na próżno...

⁵ Odpowiedzcie: Czy Bóg dał wam Ducha Świętego i dokonał w was niezwykłych rzeczy dlatego, że przestrzegaliście Prawa, czy też dlatego, że uwierzyliście Mu? ⁶ Przecież tak samo Abraham uwierzył Bogu i na podstawie tej wiary został uniewinniony. ⁷ Zrozumcie więc: prawdziwymi potomkami Abrahama są ci, którzy wierzą Bogu! ⁸ Co więcej, Pismo już wcześniej zapowiedziało, że Bóg przez wiarę zbawi pogan. Dlatego Abraham usłyszał tę dobrą

nowinę: „Dzięki tobie będą szczęśliwe wszystkie narody”.⁹ Tych więc, którzy wierzą Chrystusowi, spotyka to samo szczęście, co wierzącego Abrahama.

¹⁰ Tych zaś, którzy chcą zdobyć przychylność Boga poprzez przestrzeganie Prawa, spotka Jego gniew. Pismo mówi: „Przeklęty będzie każdy, kto nie przestrzega wszystkiego, co zapisano w Prawie”.¹¹ Oczywiście jest więc to, że nikt nie zostanie uniewinniony przez Boga z powodu przestrzegania Prawa. Napisano bowiem: „Prawy człowiek będzie żył dzięki wierze”.¹² Natomiast droga wskazana przez Prawo Mojżesza nie opiera się na wierze, ponieważ naucza, że człowiek będzie żył dzięki przestrzeganiu Prawa.

¹³ Chrystus wykupił nas od przekleństwa płynącego z Prawa. Umierając na drzewie krzyża, wziął to przekleństwo na siebie, ponieważ w Prawie napisane jest: „Przeklęty będzie każdy przestępca, stracony na drzewie”.¹⁴ W ten sposób, dzięki śmierci Chrystusa Jezusa, szczęście Abrahama zostało darowane również poganom. Wierząc Jezusowi, otrzymaliśmy więc Ducha Świętego, obiecanego przez Boga.

Prawo i obietnica

¹⁵ Przyjaciele, użyję przykładu z życia. Nikt nie lekceważy ani nie zmienia podpisanej już umowy, mimo że jest ona zawierana tylko między ludźmi.¹⁶ Natomiast Abraham i jego potomek otrzymali obietnicę od Boga. Pismo nie mówi o wielu potomkach, ale o jednym

potomku, którym jest Chrystus. ¹⁷ Wniosek jest taki, że umowa zawarta przez Boga nie może być unieważniona przez Prawo Mojżesza, nadane czterysta trzydzieści lat później. Prawo to nie może też anulować obietnicy. ¹⁸ Jeżeli musielibyśmy przestrzegać Prawa, aby otrzymać Boży dar, to nie byłby on już właściwie rezultatem Bożej obietnicy. A przecież Abraham doświadczył łaski od Boga wskutek obietnicy.

¹⁹ Jaki był zatem sens nadania Prawa Mojżesza? Zostało ono ustanowione z powodu ludzkich przestępstw i miało funkcjonować do czasu nadejścia Potomka Abrahama, który otrzymał obietnicę. Aniołowie przekazali Prawo Mojżeszowi jako mediatorowi między Bogiem a ludźmi. ²⁰ Tam jednak, gdzie istnieje tylko jedna strona, nie potrzeba mediatora. A tak właśnie jest w przypadku Boga, który składa obietnicę.

²¹ Czy to znaczy, że Prawo Mojżesza jest sprzeczne z obietnicą Boga? Skądże! Gdyby ustanowił On Prawo dające ludziom życie, to rzeczywiście dzięki jego przestrzeganiu można byłoby uzyskać uniewinnienie. ²² Pismo mówi jednak, że wszyscy ludzie znajdują się w niewoli grzechu, a Boża obietnica dotyczy tylko tych, którzy uwierzyli Jezusowi Chrystusowi.

²³ Do momentu przyjścia Chrystusa i nadejścia czasu wiary w Niego byliśmy pilnowani przez Prawo Mojżesza i podlegaliśmy mu. ²⁴ Prawo to było naszym wychowawcą, prowadzącym nas do Chrystusa, abyśmy uwierzyli Mu i zostali w ten sposób uniewinnieni z grzechów. ²⁵ Teraz,

gdy nastał czas wiary, nie jesteśmy już pod opieką wychowawcy! ²⁶ Uwierzyliście bowiem Chrystusowi i wszyscy staliście się dziećmi Boga! ²⁷ Zostaliście zanurzeni w Chrystusa i jest On tak blisko was, jak ubranie, które macie na sobie. ²⁸ Nie ma już więc różnicy między Żydem a poganinem, niewolnikiem a człowiekiem wolnym, mężczyzną a kobietą—zjednoczeni w Chrystusie Jezusie wszyscy stanowicie jedność. ²⁹ A skoro należycie do Niego, jesteście potomkami Abrahama i zgodnie z obietnicą otrzymujecie dar od Boga.

4

Bóg dał nam wolność

¹ Dopóki spadkobierca jest nieletni, prawie nie różni się od sługi, chociaż jest właścicielem wszystkiego. ² Podlega bowiem swoim opiekunom i wychowawcom—aż minie czas wyznaczony przez ojca. ³ Podobnie było z nami. Byliśmy jak dzieci, poddane prawom tego świata. ⁴ Ale gdy nadszedł wyznaczony czas, Bóg posłał swojego Syna, urodzonego przez kobietę i podlegającego Prawu Mojżesza. ⁵ Posłał Go, aby wykupił tych, którzy żyli w niewoli Prawa. Dzięki temu zostaliśmy adoptowani przez Boga i staliśmy się Jego dziećmi. ⁶ A ponieważ jesteśmy Jego dziećmi, Bóg posłał do naszych serc Ducha swojego Syna, dzięki któremu możemy zwracać się do Boga: „Abba, Tato!”. ⁷ Odtąd nie jesteś już niewolnikiem, ale wolnym dzieckiem Boga—a tym samym Jego spadkobiercą.

Troska Pawła o Galacjan

⁸ Zanim poznaliście Boga, byliście niewolnikami nieprawdziwych bożków. ⁹ A teraz, gdy już Go poznaliście—choć właściwie to On poznał was—jak możecie wracać do rzeczy, które nie mają mocy ani wartości? Znowu chcecie stać się ich niewolnikami? ¹⁰ Przestrzegacie świętych dni, miesięcy, specjalnych okresów i lat. ¹¹ Martwię się o was! Czy cała moja mozolna praca nad wami poszła na marne?

Rozczarowanie Pawła

¹² Przyjaciele, błagam was, bierzcie ze mnie przykład, podobnie jak wcześniej ja wziąłem przykład z was. Nie doznałem od was krzywdy, ¹³ chociaż na pewno pamiętacie, w jakim byłem stanie, gdy przyniosłem wam dobrą nowinę. ¹⁴ Pomimo mojej choroby, nie zlekceważyliście mnie ani nie odrzuciliście. Wręcz przeciwnie, przyjęliście mnie jak Bożego anioła lub samego Jezusa Chrystusa. ¹⁵ Gdzie się więc podziła wasza radość? Przypomnę wam, że byliście wtedy gotowi zrobić dla mnie wszystko, nawet oddać mi swoje oczy, gdyby to mogło ulżyć moim cierpieniom. ¹⁶ Czy teraz stałem się waszym wrogiem, dlatego że mówię wam prawdę?

¹⁷ Ci, którzy narzucają wam zbędne przykazania, starają się zdobyć waszą przychyłność, ale nie czynią tego dla waszego dobra! Usiłują bowiem oderwać was ode mnie i pociągnąć za sobą. ¹⁸ Dobrze jest jednak podążać za tym, co dobre, i to nie tylko wtedy, gdy jestem wśród was. ¹⁹ Moje dzieci! Czuję się, jakbym

ponownie w bólach wydawał was na świat, czekając aż Chrystus w pełni ukształtuje wasze życie. ²⁰ Chciałbym teraz być wśród was i móc inaczej, łagodniej porozmawiać z wami. Tak bardzo się o was niepokoję!

Hagar i Sara

²¹ Odpowiedzcie mi wy, którzy chcecie poddać się Prawu Mojżesza: Czy w ogóle rozumiecie to Prawo? ²² Napisane jest w nim, że Abraham miał dwóch synów. Jeden był synem niewolnicy, drugi—wolnej kobiety. ²³ Syn niewolnicy urodził się dzięki ludzkiemu planowi, ale syn wolnej—dzięki obietnicy Boga.

²⁴ Kobiety te stanowią symbol dwóch przymierzy. Hagar, niewolnica, symbolizuje przymierze zawarte na górze Synaj, które poddało ludzi w niewolę Prawa. ²⁵ Hagar jest również symbolem góry Synaj w Arabii, której odpowiednikiem jest obecnie Jerozolima. Ona bowiem, wraz ze swoimi mieszkańcami, nadal znajduje się w niewoli Prawa. ²⁶ Sara, która była wolna, symbolizuje natomiast Jerozolimę w niebie—naszą „matkę”. ²⁷ O tym właśnie czytamy w Piśmie:

„Raduj się, kobieto,

która nigdy nie rodziłaś dzieci.

Krzycz i wołaj,

choć nie doznałaś bólów rodzenia.

Samotna będzie bowiem miała więcej dzieci

niź ta, która ma męża”.

²⁸ Przyjaciele! Tak jak Izaak—syn Sary—jesteście dziećmi urodzonymi zgodnie z

obietnicą Boga. ²⁹ A wiemy, że Izmael—syn Hagar—który urodził się dzięki ludzkim planom, prześladował Izaaka, urodzonego dzięki Duchowi Świętemu. Podobnie jest z wami—wy również jesteście prześladowani.

³⁰ Co na ten temat mówi Pismo? „Odeślij niewolnicę i jej syna, gdyż syn niewolnicy nie będzie spadkobiercą razem z synem wolnej”.

³¹ Przyjaciele! Nie jesteśmy niewolnikami, ale ludźmi wolnymi!

5

Wolność w Chrystusie

¹ Chrystus dał nam wolność. Strzeżcie więc tej wolności i nie dajcie się niczym zniewolić!

² Ja, Paweł, zapewniam was, że jeśli poddacie się obrzędowi obrzezania, sądząc, że dzięki temu zostaniecie uniewinnieni przez Boga, to Chrystus na nic się wam nie przyda. ³ Ponownie uprzedzam was, że ten, kto poddaje się obrzezaniu, jest zobowiązany do przestrzegania całego Prawa Mojżesza. ⁴ Wy, którzy pragniecie dostąpić uniewinnienia dzięki przestrzeganiu Prawa, wiedzcie, że zerwaliście z Chrystusem—sami pozbawiliście się Bożej łaski!

⁵ My natomiast, zapewnieni przez Ducha Świętego, ufamy, że Bóg uniewinni nas dlatego, że wierzymy Jezusowi. ⁶ Jeśli ktoś bowiem wierzy Chrystusowi Jezusowi, to obrzezanie lub jego brak nie mają w jego przypadku żadnego

znaczenia; liczy się tylko jego wiara, która objawia się w miłości do innych.

⁷ Tak dobrze wystartowaliście! Kto wam przeszkodził biec drogą prawdy? ⁸ Z pewnością nie Ten, który was powołał do wolności. ⁹ Pamiętajcie, że odrobina kwasu przenika całe ciasto. ¹⁰ Pan dał mi przekonanie, że zgodzicie się ze mną. Ten zaś, który sieje wśród was zamęt, kimkolwiek jest, poniesie karę.

¹¹ Niektórzy twierdzą jednak, że nawet ja sam wzywałem pogan do poddania się obrzezaniu. Jeśli taka jest prawda, to dlaczego jestem prześladowany przez żydowskich przywódców? Gdybym nauczał ludzi, że mają poddać się obrzezaniu, to dobra nowina o śmierci Chrystusa na krzyżu nie spotykałaby się przecież z takim sprzeciwem. ¹² Oby ci, którzy was podburzają i nakłaniają do obrzezania, sami sobie coś odcięli.

¹³ Przyjaciele, zostaliście powołani do życia w wolności. Nie po to jednak, aby gonić za przyjemnościami, ale aby okazywać innym miłość i pomagać im. ¹⁴ Całe Prawo Mojżesza streszcza się bowiem w jednym przykazaniu: „Kochaj innych ludzi jak samego siebie!”. ¹⁵ Jeśli więc zachowujecie się jak dzikie zwierzęta, kłusujące się nawzajem i skaczące innym do oczu, to uważajcie, żebyście się przypadkiem nawzajem nie pożarli.

Życie poddane Duchowi Świętemu

¹⁶ Posłuchajcie mnie! Niech waszym życiem kieruje Duch Święty, a wtedy nie będziecie

ulegać grzesznym pragnieniom. ¹⁷ Pomiedzy Duchem a ludzkimi grzesznymi pragnieniami istnieje bowiem konflikt. Siły te są sobie przeciwne, dlatego nie możecie żyć tak, jak czujecie, że powinniście. ¹⁸ Jeżeli jednak pozwolicie się prowadzić Duchowi Świętemu, Prawo Mojżesza nie będzie miało nad wami żadnej władzy.

¹⁹ Uleganie grzesznym ludzkim pragnieniom prowadzi do: rozwiązłości seksualnej, nieczystości, niemoralności, ²⁰ oddawania czci podobiznom bożków, czarów, nienawiści, kłótności, zazdrości, gniewu, egoistycznych ambicji, niezgody, rozłamów, ²¹ zawiści, pijaństwa, hucznych imprez i innych tego typu zachowań. Po raz kolejny przypominam wam, że ci, którzy tak żyją, nie wejdą do królestwa Bożego.

²² Natomiast owocem działania Ducha Świętego jest: miłość, radość, wewnętrzny pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, ²³ łagodność, opanowanie. Takim postępowaniem nie łamie się Prawa. ²⁴ Ci zaś, którzy należą do Chrystusa, przybili do Jego krzyża swoje ludzkie skłonności i grzeszne pragnienia.

²⁵ Skoro więc żyjemy dzięki Duchowi Świętemu, to pozwólmy, aby On nas prowadził. ²⁶ I nie szukajmy taniej popularności, która prowadzi do wzajemnych nieporozumień i zawiści.

6

¹ Przyjaciele! Jeśli jakiś wierzący popadnie w

grzech, wtedy wy, będąc posłuszni Duchowi, w łagodny sposób skierujcie go na dobrą drogę. Uważajcie jednak, abyście sami również nie zgrzeszyli. ² Pomagajcie sobie wzajemnie w trudnych sytuacjach, w ten sposób bowiem wypełnicie prawo Chrystusa. ³ Ten zaś, kto uważa się za lepszego od innych, oszukuje samego siebie.

⁴ Oceniajcie własne zachowanie i bądźcie dumni z waszych sukcesów, ale nie porównujcie się z innymi. ⁵ Każdy bowiem sam odpowie za swoje postępowanie.

⁶ Ci, którzy słuchają słowa Bożego, powinni wspierać finansowo swoich nauczycieli.

Zachęta do wytrwałości

⁷ Nie łudźcie się! Boga nie da się oszukać! Każdy człowiek zbierze to, co zasiał. ⁸ Tego, kto zaspokaja swoje grzeszne pragnienia, spotka śmierć. Ten zaś, kto jest posłuszny Duchowi Świętemu, otrzyma dar życia wiecznego. ⁹ Jeśli będziemy wytrwale czynić dobro, to we właściwym czasie odbierzemy wspaniałą nagrodę. ¹⁰ Dlatego, gdy tylko mamy okazję, bądźmy dobrzy dla innych ludzi, a szczególnie dla innych wierzących. Oni są bowiem naszą rodziną.

Bóg uczynił nas nowymi ludźmi

¹¹ Spójrzcie na te wielkie litery. Tak, to moje własnoręczne pismo. ¹² Ci, którzy nakłaniają was do poddania się obrzezaniu, chcą zadławić ludzi i uniknąć prześladowań. Wiedzą

bowiem, że nauka o śmierci Chrystusa na krzyżu powoduje wielki sprzeciw. ¹³ Mimo że poddają się obrzezaniu, sami nie przestrzegają Prawa Mojżesza. Namawiają was jednak do tego, aby się potem chwalić, że jesteście ich uczniami.

¹⁴ Jeśli o mnie chodzi, to nie daj Boże, abym chwalił się czymś innym niż krzyżem Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Z powodu tego krzyża świat przestał się dla mnie liczyć, a ja jestem stracony dla świata. ¹⁵ Obrzezanie lub jego brak nie ma już więc żadnego znaczenia. Naprawdę liczy się tylko to, że Bóg uczynił nas nowymi ludźmi. ¹⁶ Niech On sam obdarzy pokojem i miłością tych, którzy tak wierzą! Są oni bowiem prawdziwym Bożym Izraelem.

¹⁷ Na moim ciele mam blizny po prześladowaniach, które spotkały mnie z powodu Jezusa. Są one dowodem mojej przynależności do Niego. Proszę więc, nie sprawiajcie mi już więcej kłopotów.

¹⁸ Przyjaciele, niech Jezus Chrystus, nasz Pan, obdarza was swoją łaską! Amen!

Biblica® Słowo Życia, otwarty dostęp
Polish: Biblica® Słowo Życia, otwarty dostęp (New Testament)

copyright © 2016 Biblica, Inc.

Language: Polski

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Polish Living New Testament™

Copyright © 1991, 2005, 2016 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

All content on open.bible is made available under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 License (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>).

You are free to:

- Share — copy and redistribute the material in any medium or format
- Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: “Original work available for free at www.biblica.com and open.bible” Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Use of trademarks: Biblica® is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. and may not be included on any derivative works. Unaltered content from open.bible must include the Biblica® trademark when distributed to others. If you alter the content in any way, you must remove the Biblica® trademark before distributing your work.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

71ec66fc-681a-5212-832b-93ecd2061126